

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO SEVEROMORAVSKOU OBLAST

Sokolská třída 2800/99, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

Číslo jednací
ČTÚ-107 386/2011-638/V. vyř. - PaJ

Ostrava
1.4.2014

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. Části návrhu navrhovatele [redacted] IČO [redacted], se sídlem [redacted] (dále jen "navrhovatel"), zn. 2009168440, se vyhovuje a odpůrce, kterým je [redacted] nar. [redacted] trvalým pobytem [redacted] (dále jen "odpůrce"), je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 6 925,18 Kč a příslušenství u čísla [redacted] za

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
23.4.2008 — 22.5.2008	463,76	7,75	14.10.2011 — 31.12.2011
		7,75	1.1.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
		7,05	1.1.2013 — 30.6.2013
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
23.5.2008 — 22.6.2008	3 453,92	7,05	1.1.2014 — 1.4.2014
		7,75	14.10.2011 — 31.12.2011
		7,75	1.1.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
		7,05	1.1.2013 — 30.6.2013
23.6.2008 — 22.7.2008	1 817,50	7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
		7,05	1.1.2014 — 1.4.2014
		7,75	14.10.2011 — 31.12.2011
		7,75	1.1.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
23.7.2008 — 22.8.2008	1 190,00	7,05	1.1.2013 — 30.6.2013
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
		7,05	1.1.2014 — 1.4.2014
		7,75	14.10.2011 — 31.12.2011
		7,75	1.1.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
		7,05	1.1.2013 — 30.6.2013

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
		7,05	1.1.2014 — 1.4.2014

a dále úroky z prodlení (p. a.) z částky 6 925,18 Kč od 2. 4. 2014 do zaplacení ve výši, která odpovídá v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení v procentech součtu čísla 7 a repo sazby (limitní sazby pro dvou týdenní repo operace) vyhlášené ve Věstníku České národní banky ve výši platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí,

a to vše do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 000000-0500114004/2700, pod variabilním symbolem 3610344160.

II. Části návrhu navrhovatele zn. 2009168440 k uložení povinnosti odpůrci uhradit smluvní pokutu ve výši 5 800,00 Kč a příslušenství za

Smluvní pokuta	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
	5 800,00	7,75	14.10.2011 — 31.12.2011
		7,75	1.1.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
		7,05	1.1.2013 — 30.6.2013
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
		7,05	1.1.2014 — 1.4.2014

se nevyhovuje.

III. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 7. 11. 2011 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem u čísla uvedeného ve výroku.

Na podporu svých tvrzení, že odpůrce dluží navrhovateli částku v celkové výši 12 725,18 Kč a příslušenství, předložil navrhovatel správnímu orgánu podle § 52 správního řádu důkazy (doklady), kterými jsou: kopie účastnické smlouvy, kopie upomínky, kopie dodejky, speciální nabídka – ceník, kopie vyúčtování.

Z dokladů předložených navrhovatelem je zřejmé, že smluvní vztah k předmětnému telefonnímu číslu vznikl na základě „Žádosti o poskytování služeb elektronických komunikací“ podepsané odpůrcem dne 2. 5. 2008. Na základě této smlouvy byly odpůrci poskytovány sjednané služby.

Vyúčtování za poskytnuté služby navrhovatel zasílal odpůrci na adresu, kterou si k tomuto účelu zvolil, tj. [REDAKCE]

V Centrální evidenci obyvatel MV ČR ověřil správní orgán adresu trvalého pobytu odpůrce a zjistil, že je hlášen k trvalému pobytu na adrese [REDAKCE] od 7. 12. 2010.

O zahájení správního řízení byli účastníci řízení správním orgánem vyrozuměni dopisem ze dne 18. 2. 2014 s tím, že mají možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámit se s podklady rozhodnutí na adrese správního orgánu. Dále jim bylo sděleno, že jsou oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, vyjadřovat stanoviska po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Zároveň správní orgán sdělil účastníkům řízení, že mohou uplatnit i náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva, které je nutno vyčíslit a doložit. Zásilka s vyrozuměním o zahájení správního řízení byla navrhovateli doručena dne 19. 2. 2014 do datové schránky.

Zásilka s vyrozuměním o zahájení správního řízení zasláná odpůrci na adresu jeho trvalého pobytu (ověřeno z výpisu Centrální evidence obyvatel Ministerstva vnitra ČR), tj. [REDAKCE] byla vrácena správnímu orgánu bez možnosti zanechání výzvy. Správní orgán v tomto případě vyvěsil v souladu s § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, na úřední desce současně se způsobem umožňujícím dálkový přístup dne 24. 2. 2014 výzvu k vyzvednutí písemnosti u správního orgánu. Podle § 49 odst. 4 občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty, o čemž bylo dne 10. 3. 2014 vyvěšeno sdělení na úřední desce správního orgánu současně se způsobem umožňujícím dálkový přístup, neboť odpůrce si zásilku v úložní době nevyzvedl.

Správní orgán opakovaně doručoval zásilku o zahájení správního řízení dne 11. 3. 2014 na kontaktní adresu odpůrce, a tj. [REDAKCE]

Možnost nahlédnout do spisového materiálu účastníci řízení nevyužili. Odpůrce před vydáním rozhodnutí nezaslal správnímu orgánu žádné připomínky.

Po přezkoumání důkazních prostředků dospěl správní orgán k závěru, že dluh specifikovaný v části I. výroku tohoto rozhodnutí skutečně vznikl, je nesporný a odpovídá za něj, v souladu s § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, odpůrce. Návrh byl v této části podán důvodně, proto rozhodl správní orgán tak, jak uvedl ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Ohledně úroků z prodlení je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 517 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

Správní orgán se při rozhodování zabýval také smluvní pokutou za porušení čl. 11. 4 a v souladu s čl. 11.6 Všeobecných obchodních podmínek a dle Ceníku základních a volitelných služeb ve výši 5 800,00 Kč.

K nároku na výše uvedenou smluvní pokutu správní orgán sděluje následující:

Navrhovatel se na odpůrci domáhá uhrazení smluvní pokuty s odkazem na své Všeobecné obchodní podmínky (dále také jen „VP“) a Ceník Speciální nabídky platné a účinné v době uzavření smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací, jež jsou nedílnou součástí uzavřené smlouvy.

Smluvní pokuta je způsobem zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžítá sankce za porušení či nesplnění smluvních povinností. Podle § 544 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), platí, že sjednají-li strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit. V tomto směru nesmí smluvní projev zanechat pochybnosti. Z uvedeného důvodu musí být pro určení výše smluvní pokuty již ze smluvního ujednání zjištělná buď jednorázová částka, nebo částka opakující se po určitou dobu a tvořící v součtu výslednou smluvní pokutu. Smluvní pokutu lze podle § 544 odst. 2 občanského zákoníku sjednat jen písemně a v ujednání musí být určena výše pokuty nebo stanoven způsob jejího určení.

Vzhledem k tomu, že účastníky smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací byli na jedné straně dodavatel (poskytovatel) a na druhé straně spotřebitel, nahlíží se na tuto smlouvu jako na smlouvu spotřebitelskou, jež je upravena v ustanovení § 51a a násl. občanského zákoníku. Základním rysem těchto smluv je nerovné postavení účastníků smluvního vztahu spočívající hlavně v tom, že dodavatel při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své podnikatelské nebo jiné výdělečné činnosti, což u spotřebitele nelze říci, a proto takovéto smluvní vztahy snesou přísnější právní ochranu ve prospěch spotřebitele jako slabší smluvní strany. Touto přísnější právní ochranou je myšleno například ustanovení § 56 odst. 1 občanského zákoníku, které jasně stanoví, že spotřebitelské smlouvy nesmějí obsahovat ujednání, která v rozporu s požadavky dobré víry znamenají k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran.

Vztah mezi poskytovatelem služeb elektronických komunikací a spotřebiteli je založen na principu důvěry spotřebitelů v poctivé jednání poskytovatele služeb elektronických komunikací. Koresponduje s tím také zákon o elektronických komunikacích, který stanoví taxativně náležitosti smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací. Náležitosti uvedené v § 63 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích mají být součástí smlouvy, nikoliv ve VP, na které smlouva odkazuje. K tomuto závěru vede opět aplikace principu důvěry spotřebitele v poctivé jednání navrhovatele a nutná ochrana spotřebitele jako slabší strany.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené konstatuje, že tím, že navrhovatel ujednání o smluvní pokutě skryl do VP a Ceníku Speciální nabídky, se zpronevěřil zásadě poctivého obchodního styku a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu s ohledem na postavení spotřebitele jako slabší smluvní strany, která nemá možnost ovlivnit, která ujednání budou ve smlouvě a která budou obsažena ve Všeobecných obchodních podmínkách nebo Ceníku služeb.

K výše uvedenému správní orgán odkazuje na náleží I. ÚS 3512/11 ze dne 11. 11. 2013, ve kterém se Ústavní soud v čl. 33 vyjádřil, „že v rámci spotřebitelských smluv ujednání zakládající smluvní pokutu zásadně nemohou být součástí tzv. všeobecných obchodních podmínek, nýbrž toliko spotřebitelské smlouvy samotné (listiny, na niž spotřebitel připojuje svůj podpis)“. Všeobecné obchodní podmínky mají obsahovat zejména ujednání technického a vysvětlujícího charakteru, nemají sloužit k tomu, aby do nich byla zařazena nepřehledná, složitá a malým písmem psaná (tj. pro spotřebitele nevýhodná) ustanovení, u nichž se předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou. Dle názoru Ústavního soudu má být text spotřebitelské smlouvy (zejména formulářové) dostatečně čitelný a srozumitelný pro průměrného spotřebitele, musí být přehledný, logicky uspořádaný, psaný dostatečně velkým písmem a důležitá ujednání se nesmějí nacházet v oddílech, které vzbuzují dojem nepodstatného. Ujednáním, které této vyřčené zásadě odporují, nemůže být přiznána právní ochrana.

Vzhledem k tomu, že ujednání o smluvní pokutě uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem není obsaženo ve smlouvě samotné, nýbrž ve Všeobecných obchodních podmínkách nebo Ceníku Speciální nabídky navrhovatele, rozhodl správní orgán tak, jak uvedl ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že nárok na zaplacení navrhovatelem uplatněné smluvní pokuty nevznikl, nevznikl ani nárok na zaplacení příslušenství této pohledávky.

Správní orgán na závěr dodává, že vycházel ze skutečnosti, že právní poměry vzniklé před dnem nabytí účinnosti nového zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. 1. 1. 2014, se řídí dosavadními právními předpisy, tj. zákonem č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení. Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení ve výši 510,00 Kč za zaplacený správní poplatek, vyměřený podle sazebníku, přílohy zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položky 110 písmeno c).

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznává správní orgán účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může být náhrada nákladů poměrně rozdělena, popřípadě rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel nebyl v řízení úspěšnější, míra úspěchu navrhovatele byla ve výši 54,42 %, nebyly mu přiznány žádné náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí. Míra úspěchu odpůrce byla ve výši 45,58 %. Odpůrce náhradu nákladů nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro severomoravskou oblast, Sokolská třída 2800/99, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Jana Pastrňáková
odborný referent